Ч. 49. Пятниця 15 (2) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Вибір президиї в німецкім парляменті. — З хіньскої републики.

В палаті послів вела ся передвчера дискусия над відповідию п. міністра скарбу Залеского в справі підвисшеня акцийного капіталу тов. фабрики оружия.

Пос. Панц (христ.-сусп.) запротестував передовсім против твердженя, немов би его внесок мав на цїли здержати войскову розправу. Стверджив, що дозвіл на видане дарових акций противить ся духови і змістови акцийного реґуляміну. Бесїдник не сумнївав ся, що міністер Залеский дїлав в найлїпшій вірі, але становище правительства остає в суперечности з дотеперішним поглядом правительства на сю справу — і може здискредитувати наш промисл і наше господарство за границею. Наведені міністром прецеденси не відносять ся по думці бесїдника до нинїшного випадку.

Міністер Залеский заявив, що ухвалу палати що до отвореня розправи над его відповідю на запит належить, як здає ся, пояснити собі в сей спосіб, що палата бажає вияснення справи. Правительство не отягає ся з тим і не боїть ся того. Вже в своїй відповіди на запит зазначив міністер становище правительства в тій справі. Бесїдник збивав опісля заміт, немов би через виимкове трактоване тов. фабрики оружя, відзначувано се товариство в невідповідний спосіб. Мін. стверджив, що перенесене вільних резерв на конто капіталу, коли ті вільні резерви є в достаточній скількости, є зарядженєм, котре не може дати причини до нїяких сумнївів. Називане нових акций даровими не є слушне і може викликати непорозуміне.

Нові акциї вплачує ся саме з майна акционарів, одержаного з переказуваня до резерв доходів попередних лїт. Акциї платить ся з майна тов., отже з цїлости, витворюючої резервовий фонд. Для обох способів переміни резервового капіталу в акцийний капітал через стемпльоване або видаване нових акций маємо цїлий ряд прецеденсів, котрі бесїдник вичисляє.

На основі наведених випадків прецеденсу виказував дальше мін. скарбу, що практика міністерства скарбу криє ся вповні з теориєю.

Нїякий торговельний закон в Европі не заборонює подібного поступованя. Концесийна власть, отже міністерство внутрішних справ, по вислуханю міністерства скарбу поступила при дозволї на підвижку акцийного капіталу зовсім згідно з засадничим становищем і попередною тактикою міністерства. Міністерство полагодило просьбу так скоро, щоби унеможливити спекуляцию. Уділено дозволу лише під услівєм, що буде сейчас опублікований. Міністер дивує ся, що саме єму роблять з сеї причини заміт. Заміт був би оправданий зі сторони тих осіб, котрі жалують, що відиято їм нагоду доброї наживи. Міністер не чув про нїякий факт якого небудь надужитя. Правительство мало на цїли запобічи надужитям. В справі додаткового оподаткованя покликує ся міністер на свою відповідь на запит. Наколи би додаткове податковане не наступило, то податковий заряд поступить згідно з ествуючими законами. Вкінци міністер заявив, що цїла акция не пошкодить ані державі, ані прилюдним справам, ані також акционарям, хиба лише кільком спекулянтам, а про них міністер не повинен дбати. (Оплески).

З черги промавляли пп. Райцес і Еленбоґен, після чого міністер внутрішних справ бар. Гайнольд відповідав на зроблений правительству п. Панцом заміт, що правительство невластиво інтерпретує §. 53 акцийного реґулятива. Міністер виказував, що правительство поступало зовсім поправно і перестерігало обовязуючих законів. Дарова акция не є нічим иншим, як родом надзвичайної дивиденди і як така мусить бути трактована. Сей спосіб роздїлу надзвичайної дивиденди є допускаємий і уживаний. Не може проте бути мови про нарушене акцийного правильника.

Пос. Шраффль заявив, що его партия також поборює біржеву спекуляцию.

Головний бесїдник пос. Штайнвендер ви-

---

12)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельтіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Щож сказала Европа на ту страшну різню в Тієнцінї? Франция, котру ся справа найбільше обходила, вдоволила ся тим, що хіньске правительство казало кількох бідолахів стратити, а хіньский посол оправдав своє правительство та обіцяв заплатити 3,450.000 франків відшкодованя.

Нинїшне місто Тієнцін розросло ся лиш завдяки торговли з Европою. Від часу, коли его отворено для заграничної торговлї, населене его стало в пятеро більше як було, а нинї обчисляють его на 950.000 до міліона душ. Ріка Паі-го, що пливе через місто від півночи на полудне і т. зв. цісарский канал, який тут впадає до ріки, дїлять місто на три части. На правім березї ріки лежить середина міста обведена мурами, а від північної сторони відмежує єї цісарский канал. Оно творить трохи розсунений, впрочім досить правильний чотирокутник, в осередку котрого на перехрестю, яке творять улицї міста, що розходять ся звідси на чотири сторони сьвіта, стоїть величезна пагода. Крім того суть ще два великі передмістя, положені поза мурами Тієнціна. Східне передмістє лежить по обох боках ріки Паі-го, а обі его части сполучає з собою великий чайковий міст. Отсе передмістє то осередок торговлї і морскої плавби, тут знаходять ся всї великі маґазини товарові і найбільші склепи. Друге передмістє лежить на півночи межи мурами Тієнціна а цісарским каналом серед великих городів. Тут єсть осідок властий і консулятів і тут була згадана вже цісарска палата, в котрій в 1858 р. заключено тієнціньский договір.

Справдешне хіньске місто представляє мало що цікавого; єсть то брудне місто з вузькими улицями, з котрих вимку творить лиш одна широка, макадамізована улиця, яка іде від оселї аж до ямену давнїйшого віцекороля, себто намістника або ґубернатора. Під „яменом" розуміють Хінцї мешкане високих достойників або мандаринів, обведене високими мурами і зложене з кіосків, павільонів і инших будинків та городів, отже перекласти хіньску назву „ямен" по нашому просто лиш „палата", то ще було би за мало сказано. З многих паґод і сьвятинь в осередку міста замітна особливо сьвятиня „божої кари". Хіньска уява придумала тут найстрашнїйші і найлютійші муки, котрі артист представив тут в різьбах або образах. Так н. пр. видко на однім образі, як того, що убив свого батька, розтягнули в деревлянім жолобі і розрізують его живцем пилками; палія розмелюють між двома млиньскими каменями, а пси наставились до него і нїби не дають єму втікати. Нема сумнїву, що се образове представлене „божих кар" стоїть в звязи з давними хіньскими звичаями, після котрих карано за всілякі злочини.

Місце, де перед згаданою повисше різнею стояла католицка церков а недалеко від неї монастир Лазаристів і француский консулят, стояло більше як чверть столїтя опустїле. Аж дня 21 червня 1897 отже в роковини розвалення старої церкви відбуло ся торжественне посьвячене нової. Торжество се відбуло ся зовсім спокійно і без всякої перешкоди, бо місцеві власти вже наперед о то подбали, щоби Хінцї не викликали знов якої бучі або може й нової різнї.

На лївім березї ріки стоїть войскова школа, котру побудував ще звістний загально і славний свого часу хіньский муж державний Лї-Гунґ-Чанґ, котрий довгі лїта був віцекоролем в Тієнцінї. Коли підчас розрухів з початком сего столїтя Хінцї почали звідси стріляти на Европейців, то міжнародне войско а в тім також і австрийскі моряки здобули сю школу, котрої комендантом був хіньский офіцир, що образував ся в Австриї і Нїмеччинї. Лї-Гунґ-Чанґ побудував тут також шпиталь і арсенал, що займає 250 гектарів землї.

кавунав, що видаване дарових акций заподіяло державі шкоду, проте остерігає перед подібним поступованєм на будуче.

На сім покінчено розправу над відповідию мін. Залеского і приступлено до дальшої розправи над дорожнею.

Недостача усталеної парляментарної більшости в німецкім парляменті, впливала на заінтересоване публичної опінії в Німеччині, як скінчить ся вибір президиї в парляменті. Результат голосованя, який відбув ся в пятницю мин. тиждня, був цілковитою несподіванкою.

Результатом вибору є те, що три найсильнійші числом сторонництва: социяльні демократи, центрум та обі консервативні партиї, — які дають разом понад 280 голосів, не мають в президиї ані одного заступника; противно, два слабі клюби: національно-ліберальний та вільнодумний, що числять лише 86 послів, вислали до президиї всіх трех членів, а то: вільнодумця Кемпфа, яко президента, національно-ліберального Пзаха і ліберала Дове — яко віцепрезидентів. Вибір президиї є лише чистим припадком, який видвигнув Кемпфа против члена центрум, Шпана, лише одним голосом, бо на 383 голосуючих одержаз Кемпф 192 голоси, отже один голос більше понад абсолютну більшість. Вибір був припадковий лише тому, що 9 послів, прихильних Шпанови не було присутних. Се безперечно буде мати вплив і на дальшу судьбу парляменту, бо правительство не має ніякої більшости. Не знати однак, як довго лишить ся Кемпф на становищи президента, а то тому, що его мандат посольский, який він здобув в 6 окрузї виборчім з Берлина при тіснійшім виборі лише 7 голосами против свого противника, — є заквестионований. На случай уневажненя его мандату, прийшло би до завзятої борби в згаданім виборчім окрузї, а відтак і до борби о вибір нового президента.

Як доносять телеґрами в Пекіну, установлено Юаншікая провізоричним президентом. При зложеню присяги були приступні заступники Манджурів, Монґолів, Могамеданів і Тибетанців, відтак делеґати з Нанкінґу, Вучанґу та инших провінций, як також представителі фльоти, войска, торговлї, а також численні чужинці. Чужі посольства не були зовсім заступлені. Юаншікай явив ся у войсковім уніформі та відчитав заяву, в якій зазначив, що буде старати ся розвинути републику, усунути хиби давної абсолютної монархії, дбати про добро держави та довести до сильнійшої злуки всіх народів. На кінци зазначив, що наколи народні збори виберуть сталого президента, то він радо уступить і на се присягає перед хіньскою републикою. По зложеню сеї присяги зложили Юаншікаєви ґратуляциї присутні достойники, почім музика грала відповідні ариї

На потреби нової републики зобовязали ся хіньскі банки платити сім міліонів таелів місячно. Найновійший маніфест нового президента уласкавлює всіх вязнів з виїмкою розбійників і злодіїв, дарує запавші ґрунтові податки, зносить тимчасове примінене перестарілих законів, о скілько они спротивляють ся републиканьскому устроєви та упоминає всіх урядників співділати з новим правительством в користь републики та еї народів.

Новинки.

Львів, 14 марта 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости переніс заступника прокуратора дра Зиґм. Голобута з Чорткова до Тернополя та іменував заступн. прокуратора судиїв: I. Ришарда Коцїньского в Дрогобичи для Чорткова; дра Зиґ. Паклїковского у Львові і Вол. Ореста Кучиньского в Городку яг. для Станиславова. — II. Намістник переніс комісаря пов. Стан. Мариновского з Рави руск. до Бродів; концпіпіста Намістп. Валер. Карасїньского із Стрижова до Перемишля та практикантів концептових Намістництва: Зиґм. Махновского зі Львова до Товмача; Ром. Кульчицкого зі Львова до Теребовлї; Мар. Лемоха зі Львова до Стрижева і Йос. Пйотровского зі Львова до Рави рускої; — секретаря повіт.: Алек. Солтиса із Старого Самбора до Станиславова і канцелїстів Нам. Віт. Матерну з Товмача до Борщева, Ант. Шурковского зі Станиславова до Борщева і Ів. Стахова з Борщева до Старого Самбора.

— **Важне для господарів.** Повідомляємо отсею дорогою, що громади, в яких є услівя до основаня і розвою молочарских спілок, коли протягом трох місяців т. є до кінця червня с. р. заложать у себе реєстровану молочарску спілку, дістануть тоді від Краєвого Союза молочарского в Стрию, потрібні молочарскі машини за половину фабричної ціни. Сї ново основані молочарні матимуть рівнож ті самі користи, які дає Союз своїм давнїйше основаним спілкам. Потрібних інформаций уділяє евентуально висилає своїх делеґатів на місце Союз безплатно. Краєвий Союз господарско-молочарский, стов. зареєстр. з обмеженою порукою в Стрию. — *Ос. Нижанковский, Ден. Сембратович.*

— **Крадежі і арештованя.** До мешканя при ул. Казимирівскій ч. 26 добув ся оногди злодій за помочию дібраного ключа або витриха і вкрав дві дорогоцїнні брошки, 2 перстені, пару ковтків, диядем з перел і 5 шнурків перел вартости 10.000 кор. — Полїция арештовала вчера служницю Софію Тарновску, заняту у властительки масарского склепу п. Павлини Желїзко. Тарнавска доробила ся собі ключ до склепу своєї службодательки, викрадала гроші що ночи через кільканайцять днів з шуфляди касової. П. Желїзко прихопила еї оногди на крадежи і віддала в руки полїциї.

— **Найбільше жидівскі міста.** Після француской статистики представляє ся число жидів в більших містах сьвіта в отсих числах: Ню Йорк 1,062.000, Варшава 250.000, Будапешт 200.000, Віпень 146.926, Льондон 144.300, Одеса 148.935, Броклин 100.000, Берлин 98.893, Лодь 98.571, Чікаґо 80.000, Солун і Філядельфія по 75.000, Париж 70.000, Царгород 65.000, Вильно 64.000, Амстердам 60.000, Єрусалим 53.000 Кишинїв 50.235, Миньск 45.000, Львів 44.258 (як би добре почислити, то певно знайшлось би їх більше), Букарешт 41.000 і т. д.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7·30 вечером.

В суботу дня 16 марта „Жидівка“, опера в 5 діях Галєвія.

В неділю дня 17 марта „Ой не ходи Грицю на вечерниці“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **Слинавка або писково-ратична зараза.** Ветеринарийні орґани докладають всіх заходів, щоби в зимовій порі, поки худоба не виходить на пашу, здавити остаточно слинавку, що так діймаючо дала ся в знаки населеню. З огляду на те, що число місцевостий, в яких ся пошесть тепер істнує, зредукувало ся тепер до 36, про те можна би мати повну можність винищеня пошести, як би всюди можна числити на співділане сільского населеня. Але ся на-

---

Коли зайти до старого хіньского міста, то впадає тут в очи передовсім великий рух. Піхотинцї, рікш, ручні візки і тачки, хіньскі вози і вози европейскої будови пересувають ся без кінця перед нами. Піхотинцї, яких тут стрічаємо, то майже виключно лиш самі мужчини. Дуже рідко де покаже ся якась женщина, котра своїми окалїчілими ногами ледви може ходити. Треба бо знати, що тут в північнім Кітаю дуже рідко буває женщина, що має природно розвинені ноги; щоби мати малу ніжку, Хінки самі себе роблять калїками. Кількох бігунів, з котрих один несе велику червону мов бальдахін парасолю, заповідають, що надходить якийсь мандарин — ось він вже й надійшов, але в носилцї: чотирох людий несуть его а носилка зовсім заслонена так, що не видко, хто в ній сидить. Кілька кроків дальше стрічаємо елеґантний екіпаж, в котрім якась дама їде на прохід. Такий екіпаж міг би сьміло показати ся хоч би на улицях Відня або Парижа. Всюди житє і рух. Продавцї поживи захвалюють крикливо свій товар; на улицях видко богато малих харчівень де на маленьких печах зараз варять і смажать. Зараз коло такої харчівнї присів якийсь вандрівний фризиєр і якомусь Хінцеви причісує косу. Так було ще перед кількома роками; нинї хиба би вже відтинав косу.

Майже всі доми тут мають лиш приземи, поверхів нема; виїмково хиба на якімсь приземі добудоване ще якесь піддаше. В тій части міста, де найбільший рух торговельний, побудовані доми з сірої цегли. З переду в домах єсть богато дверий, а що они всі стоять отвором, то видко докладно все, що діє ся в середині. Вечером при осьвітленю представляє то навіть досить красний вид. Тут нема означеної пори, коли склепи і робітнї треба замикати; деякі склепи стоять отверті навіть ще поза північ. Під взглядом архітектонїчним суть тут доми в незвичайно простий спосіб побудовані, не мають зовсім ніяких прикрас. В прочих частях міста і на передмістях суть доми ще нужденнїйші — прості лїпянки а улиці так вузкі, що досить розложити руки, щоби вже можна стіни домів з обох боків досягнути. Приватні доми не стоять при улици; з улиці входить ся насамперед на подвірє і аж в глубині того подвіря знаходить ся хата, у богатших людий три, по однїй по боках подвіря а третя в его глубинї. Хінцї любують ся в того рода будові, бо не люблять того, щоби хтось міг придивляти ся їх родинному житю а особливо женщини в родині хотять жити лиш самі для себе. Внаслідок такого розкладу домів не видко з обох сторін улиць нїчого більше як лиш довгі мури а в них множество дверий. Брукованих улиць тут також нема, лиш в найновійших часах зачали їх вже висипати шутром, та притолочувати его макадами (паровими валками). Лїтом коли падуть довго дощі, болото тут по колїна а підчас спеки буває в декотрих частях міста такий сморід, що годі видержати. Тут треба однак додати, що Тієнцін належить до найчистїйших міст в Кітаю і в послїдних часах під сим взглядом тут вже богато доброго зроблено.

По чайковім мостї переходимо на правий бік ріки Паі-го і так кількома кроками переходимо з Кітаю до Австриї; знаходимо ся в Готунґу в австрийскій оселї, як то показує вивішений австро-угорский стяг маринарский. І тут такі самі вузкі улицї як по тамтім боцї, лиш лїпше удержані, така сама будова домів, така сама глота на улицях. На невеличкім місци жиє тут 25.000 до 30.000 людий, між тими двох або трех европейців, не вчисляючи очевидно віддїлу маринаркового. Офіцири приняли нас дуже сердечно і ми мали нагоду оглянути касарню, в котрій містить ся аж 40 мужа. Она поміщена в якійсь хіньскій хатї так само як офіцири, а внутрішне уряджене таке, щоби лиш називало ся, що то касарня. Коли ми ту касарню оглядали, говорено нам, що має бути побудована справдешна касарня на лад европейский та не знати лиш, чи австрийский парлямент ухвалив на то гроші.

Положенє Готунґа єсть дуже догідне, бо значна часть тої оселї припирає з одної сторони до ріки, з другої до зелїзниці, але австрийска підприємчивість не виказала ще доси того, що уміє визискати положенє. До австрийскої концесиї припирає італїяньска, котра більше менше представляє такий самий образ; до італїяньскої припирає знов російска. Тут вже видко значний рух будівельний особливо близько двірця.

(Дальше буде).

дія заводить, бо ще постійно при ревізиях громад, переводжених повітовими ветеринарями і оглядачами худоби при інтервенциї жандармериї викривае ся спорадичні випадки пошести, затаювані нераз місяцями властителями худоби в зле зрозумілім власнім інтересї з нараженем близших і дальших сусідів на грізні наслідки розширеня пошести. Тим більше пожалуваня гідне є, що найблизші сусїди і начальники громад, знаючи про такі випадки таєної властителями пошести не доносять про се властям і не боронять ся самі перед небезпекою, яка їм безпосередно загрожує, а яка ярко виступає з хвилею, коли їх худоба з зараженою худобою зїйде ся на пасовиску.

— **Театр п. Галушки.** Що наші москвофіли знають ся знаменито на хитрости коли розходить ся о то, щоби вимантити гроші від справдешних але дурних Москалів, се річ давно звістна. Атже свого часу крилошаньский банк вислав був російскому міністрови Вишнеградскому цїлий ваґон міхів нїби то на пшеницю і на конто — тої пшеницї, котрої нїхто не видїв, дістав мілїон триста тисячів рублів. На ориґінальну гадку впав також п. Василь Галушка, студент третого року львівскої полїтехніки, щоби від дурних Москалів, покровителів наших москвофілів, вимантити як найбільше гроший. Він зробив ся підприємцем театральної трупи, котра вибрала ся давати в Росиї — і то не денебудь, але таки прямо в Петербурзї — представленя. В як хитрий спосіб забрав ся він до сего підприємства, видко із слїдуючого:

В сокальскім старостві зголосило ся кільканайцять селян з донесенем, що Василь Галушка — він тепер пише ся „Галушка“ — заанґажував їх неповнолїтні дїти, хлопців і дівчат, до сталого руского театру у Львові, субвенционованого Видїлом краєвим а то в цїли виобразованя на фахових акторів зглядно акторки. Тимчасом Галушка зложивши театральну трупу з 26 осіб волочить ся з нею по російских містах. Селяни ті зробили то донесене длятого, бо переконали ся, що він то робить лиш задля ширеня православія і зіпсутя межи молодїжию, отже зажадали, щоби їх дїти вернули домів, тим більше, що они не дали їм позволеня виїзджати до Росиї.

Стверджено отже, що Галушка звабив дїйстно 26 осіб, переважно малолїтних хлопців і дївчат до Львова, з котрими відбував проби в читальни Качковского. Підготовлена так трупа не давала вже представлень у Львові, але виїхала до Росиї, перейшовши через границю, мимо того, що нїхто з тої трупи не мав паспортів, а хоч би лиш перепусток. Уладжено то в той спосіб, що в лютім с. р. цїлий персонал театральний, зложений з 30 осіб, з'їзджав ся на пристанку зелїзничім Сушно, де нема урядника зелїзничого, а звідси возом перебирав ся за кордон на т. зв. Кресовский пост.

Цїлу трупу театральну разом з ґардеробою театральною перевів в ночи якийсь Микола Барановский, а погранична сторожа російска зовсім тому не противила ся, бо мала наказ з Петербурга, щоби тих людий перепустити. Сторожа російска відставила відтак ту трупу до найблизшого міста.

Отже прокураторія львівска розвела тепер слїдство против згаданого аґента російского, Василя Галушки з причини вивоженя малолїтної молодїжи сїльскої до Росиї против волї і дозволу родичів.

— **На дохід будови церкви на Городецкім передмістю у Львові** відбуде ся під покровом Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита ґр. Андрея Шептицкого в недїлю дня 17 марта в великій сали „Народного Дому“ концерт з отсею програмою: 1. Колесса: „Щедрівки“, муж. хор тов. „Бандурист“. 2. К. д. Ільницкий: „Minnesengerskampf“, конц. фантазия на цитрі, відограє К. д. Ільницкий. 3. а) Чайковский: „Andante“, б) Mozart: „Rondo“, смичковий квартет. 4. Ведель: „На ріках Вавилоньских“, міш. хор. І. акад. ґімн. 5. Vieuxtemps: „Ballade et Polonaise“, сольо скрипкове з достроєм фортепяну, п. Дівакевский і п. Туркевичева. 6. Grieg: а) „Надія“, б) „Добрийдень“, сольо сопранове з дострoєм фортепяну п. Пароханяківна і п. др. Людкевич. 7. Mendelssohn: „Athalia-Ouverture“, орхестральний кружок. 8. Стеценко: а) „Сон“, б) „Заповіт“, в) „Ніченько, нічко“, мішаний хор. тов. „Львівский Боян“ (на загальне домаганє). — Початок точно о 7 год. вечером. Цїни місць: Крісло 1-рядне 4 К; 2-рядне 3 К; 3-рядне 2 К; партер і ґалерия сидяча 1 К; ґалерия стояча 50 сот. Вілети дістати можна в канцеляриї парохіяльній сьв. Юра, а вечером при касї. Наддатки принимають ся з подякою.

— **Величезна катастрофа на зелїзници.** Вчера досьвіта о 4 год. 20 мін. стала ся в Тржебіні за Краковом страшна катастрофа, своїми розмірами найбільша зі всїх, які в послїдних часах бували. О тім часї виїхав був з Тржебіні до Щакової поїзд ч. 1441, котрим їхало 800 робітників на роботи до Прус. Були то по найбільшій части люди із західної галичини зі сторін Дембіца, Мельця, Низька і зза кордону. Поїзд складав ся з 18 ваґонів третої кляси і був так переповнений, що робітники просто душили ся у ваґонах, держачи в руках або над головами тяжкі пакунки. В хвили, коли поїзд виїхав з Тржебіні за стацию і знайшов ся в досить вузкім місци, наїхала на него льокомотива з порожними ваґонами і вбила ся насамперед в стїну третого ваґона, розбиваючи его зовсїм, а відтак стала вбивати ся в слїдуючі ваґони, які попри неї переїзджали.

Наслїдки того стовку були страшенні. Що тоді діяло ся серед темноти, який счинив ся крик і зойк, не дасть ся описати. Коли опісля на місце катастрофи збігла ся служба зелїзнича і лїкарі, видко було лиш велику калюжу крови і множество ранених, найбільше людий з поломаними руками і ногами та порозбиваними головами. Як пізнїйше показало ся, потерпіло при сїй катастрофі 61 осіб, майже самих бідних робітників, що їхали до Прус до рільних робіт. З тих вже дві особи померли а 5 єсть так покалїчених, що ледви чи будуть жити. Найбільше єсть таких, що мають поломані руки і ноги або котрим спадаючі з гори куфри порозбивали голови.

Як прийшло до катастрофи і хто завинив, доси ще на певно не стверджено, але здаєсь, що головна вина спадає на машинїста Міхаліка, що маневрував машиною пересуваючою ваґони а відтак і на того дозорця, котрий наставляє зворотниці. Міхалік вертав на головну стацию по дальші ваґони і в'їхав на т. зв. недозволене місце. В тім місци переходив шлях, на котрім пересувано ваґони, через шлях, по котрім їхав поїзд з робітниками. Міхалік спостеріг льокомотиву того поїзду і дав контрпару, але вже не міг єї здержати. Тоді разом з топником зіскочив з машини, а машина сама поїхала дальше і зачала розбивати ваґони та спричинила страшну катастрофу.

Телеґрами.

Відень 14 марта. Палата послів приступила до нарад над предложенем войсковим. Промавляв президент міністрів Штірґк.

Рим 14 марта. Коли король Віктор Еммануель і королева Єлена нинї рано їхали до Пантеону, щоби бути на Службі Божій за душу короля Гумберта, якийсь чоловік стрілив два рази з револьвера до королївскої пари. Королеви і королевій не стало ся нічого але куля зранила команданта ескорти кірасиєрів, майора Лянґа. Напастника відставлено до комісарияту полїциї, де єго переслухано.

Рим 14 марта. Виновник замаху на королївску пару єсть то молодий мужчина, котрий признав ся, що належить до ватаги апашів і був анархістом. Він називає ся Антоніо Дальба, має літ 21, єсть родом з Риму і малярем з фаху.

Вашінґтон 14 марта. Сенат уповажнив однодушно президента Тафта до виданя заказу вивоженя оружия до Мехіка.

Надіслане.

— **Не хочемо пересаджувати** але то дїйстно правда, що на тисячі числять ся признаня, які доси наспіли від богатих і бідних, молодих і старих за **флюїд Феллера** з маркою Elsafluid. — Так пише др. **Йосиф Ертмайстер**, лїкар в **Вільденав п. Аспах**, Тироль, округ Іну, що **флюїд Феллера** віддає знамениті услуги здоровлю в щоденно появляючих ся забуренях і недомаганях. — Або знов другий лїкар, др. **Кіттель, Прага, Кор.-Виногради**, пише, що він вже від літ уживає в своїй практицї зі знаменитим успіхом **флюїд Феллера**. То не є ніяка реклама! То дїйстна правда, то средство добре на всїлякі болї. — Пробну посилку замавляти за 5 корон франко у аптикаря **Е. Ф. Феллера** (E. V. Feller) в **Стубіци**, пл. Ельза ч. 260. (Хорватия).

Курс львівский.

Дня 12-го марта 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	695·—	703·—
Ванку гал. для торгов. по 200 зр.	438·—	446·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	544·—	549·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	490·—	510·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв. .	92·30	93·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·90	92·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	98·30	99·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·20	90·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	91·50	92·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·30	92·—
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	66·25	72·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	42·50	48·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. . (Курс віденьский)	79·—	85 —
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	34·50	38·50
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Доляр американьский.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).